Беларускі ўніверсітэт

Орган парткома, рэктарата, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя В. І. Леніна

№ 27 (269) | 18 кастрычніка 1956 года | Цана 20 кап.

На гэтай старонцы:

- У БУДУЧЫХ ФІЗІКАЎ І МАТЭМАТЫКАЎ
- Да справаздачна-выбарчых комсамольскіх сходаў
- У лабараторыях, кабінетах

З першага верасня па 15 кастрычніка на Мінскім радыёзаводзе праходзілі вытворчую практыку 25 студэнтаў-выпускнікоў аддзялення фізікі фізіка-матэматычнага факультэта. Практыканты азнаёміліся з тэхналагічнымі працэсамі вырабу дэталяў, са зборкай і выпрабаваннем радыёпрыёмнікаў і тэлевізараў. Яны атрымалі першыя практычныя навыкі, звязаныя з вытворчасцю асобных вузлоў і дэталяў тэлевізара.

Шэсць студэнтаў, працягваючы вытворчую практыку, будуць выконваць дыпломныя работы на тэмы, якія прадстаўляюць цікавасць для радыёзавода. Некаторыя тэмы звязаны з вырабам новай апаратуры па вымярэнню і выпрабаванню радыёпрыёмных канструкцый, другія—з вывучэннем фізічных уласцівасцей ферытаў і іншых матэрыялаў, з якіх завод робіць асобныя дэталі. Даследаванні дыпломнікаў будуць выкарыстаны ў вытворчасці.

НА ЗДЫМКАХ: 1. Яўген Галалобаў і Дзіна Міхасенка ў цэнтральнай лабараторыі. 2. Лабараторыя ОТК. Настройка тэлевізара. На пярэднім плане: Лідзія Малько (злева) і Іна Туркіна (справа). 3. У цэху зборкі тэлевізараў. Злева направа: Антоніна Сарока, супрацоўніца завода, Іван Паварго.

Фото Л. ПАЛЯНІНА.

РАСЦЕ СУВЯЗЬ З ВЫТВОРЧАСЦЮ

У мінулым навучальным годзе кафедра электрафізікі фізіка-матэматычнага факультэта заключыла з Мінскім радыёзаводам дагавор, па якому правяла работы, звязаныя з кантролем магнітных адлівак. Акрамя таго, двое выпускнікоў-электрафізікаў выканалі дыпломныя работы па тэматыцы радыёзавода.

С. Шушкевіч працаваў над пытаннямі дакладнага вымярэння частаты, а М. Ефімчык—над даследаваннем магніта дзіэлектрыкаў. Абедзве работы, якія прадстаўляюць вялікі інтарэс для завода, атрымалі выдатныя адзнакі.

Падрыхтоўка нашых студэнтаў не выклікае ніякіх нараканняў з боку інжынерна-тэхнічнага складу прадпрыемства.

Станоўчыя вынікі дало запрашэнне галоўнага канструктара радыёзавода В. Н. Пумпянскага на пасаду дацэнта кафедры электрафізікі. Ён кіруе чатырмя дыпломнікамі, якія працуюць па тэматыцы радыёзавода. Іх работы па даследаваннях ферытаў і некаторых паўправадніковых вырабаў маюць не толькі вытворчае, але і навуковае значэнне.

Акрамя сувязі з Мінскім радыёзаводам, кафедра электрафізікі сумесна з кафедрай эксперыментальнай фізікі мае дагавор з адным з Маскоўскіх заводаў, па тэматыцы якога ў мінулым навучальным годзе выконвалася 5 дыпломных работ. Пад кіраўніцтвам дацэнта І. Г. Некрашэвіча студэнты Г. Бычэнка, І. Лубенікава і І. Курылава праводзілі даследаванні ўплыву рэнтгенаўскіх праменняў і магнітных палёў на працэсы, якія адбываюцца ў паўправадніковых вырабах.

Два дыпломнікі-электрафізікі—Г. Халімановіч і В. Клубовіч выканалі даследаванні селенавых шайб розных тыпаў.

Загадчык кафедры эксперыментальнай фізікі дацэнт І. Г. Некрашэвіч і асістэнт В. А. Путан выступілі з дакладамі на канферэнцыі па паўправадніковым вырабам, якая адбывалася ў Маскве. Абодва даклады выклікалі вялікую цікавасць і ажыўленую дыскусію.

Безумоўна, зроблена пакуль што мала. У бягучым навучальным годзе сувязь з вытворчасцю павінна быць значна палепшана. У прыватнасці, неабходна прыцягнуць да распрацовак вытворчых праблем студэнтаў 3—4 курсаў.

Дацэнт М. П. ШЫДЛОЎСКІ.
загадчык кафедры электрафізікі.

НАБІНЕТ ЗНАЧНА ПАШЫРАНЫ

Студэнты гістарычнага факультэта з вялікай ахвотай наведваюць кабінет гісторыі СССР. Тут яны могуць знайсці неабходную для заняткаў літаратуру, прагледзець вучэбны кінофільм.

Але да апошняга часу ў кабінеце маглі займацца адначасова толькі 24 студэнты. Цяпер кабінет пашыраны за кошт суседняй аўдыторыі. Гэта дае магчымасць дэманстраваць фільмы адразу для 60 чалавек.

У ЧЫТАЛЬНАЙ ЗАЛЕ

Чытальная зала юрыдычнага і гістарычнага факультэтаў добра падрыхтавана да заняткаў. На стэндзе выстаўлена новая літаратура, паступіўшая ў гэтым навучальным годзе. Асаблівую ўвагу прыцягваюць брашуры з работамі В. І. Леніна, якія друкуюцца ўпершыню, стэнаграфічная справаздача XX з'езду КПСС, зборнік артыкулаў «Аб народнай дэмакратыі ў краінах Еўропы» і іншыя.

Тут прадстаўлены таксама творы С. Радхакрышнана «Індыйская філасофія» і А. Я. Лур'е «Партрэты дзеячоў Парыжскай комуны».

Для юрыстаў маецца шэраг новых кніг, сярод якіх віднае месца займае «Юрыдычны слоўнік».

Загадчык чытальнай залай Т. Я. Цыпоркіна склала сістэматычны каталаг па ўсіх прадметах з улікам новых праграм.

О. ЯНОЎСКІ.

ТЭМЫ ДЫПЛОМНЫХ

На пасяджэнні кафедры тэорыі і практыкі партыйнага і савецкага друку зацверджаны тэмы дыпломных работ для студэнтаў-выпускнікоў аддзялення журналістыкі.

Будучым журналістам прапануецца распрацаваць шэраг цікавых новых тэм, якія да гэтага года не асвятляліся студэнтамі. Гэта—«Мастацкі рэпартаж у часопісе «Новый мир», Роля і асаблівасці дыктарскага тэксту ў кіначасопісах «Савецкая Беларусь» і «Піонер Беларусі» і іншыя.

ПІСЬМО Ў РЭДАКЦЫЮ

ЮРФАКУ ПАТРЭБЕН СВОЙ АЎТАГУРТОК

Юрыдычны факультэт рыхтуе высокакваліфікаваных работнікаў органаў пракуратуры і суда.

Работа ў органах юстыцыі, спецыфіка яе патрабуе ад народнага следчага (кім стануць многія з нас пасля заканчэння БДУ), акрамя глыбокага ведання жыцця, пэўных тэхнічных ведаў, навыкаў у фатаграфіі, аўтаспраўе.

Праўда, па гэтай частцы на нашым факультэце вядзецца некаторая работа, аднак яна павінна быць значна палепшанай.

Наша будучая работа патрабуе ад кожнага з нас хаця-б мінімальнага пазнання ў аўтамабілі. Асабліва цяпер, калі кожная пракуратура трывала ўкамплектавана механізаванымі сіламі.

Асабліва важнае значэнне гэтае пытанне мае ў святле рашэнняў XX з'езду КПСС, дзе, як парочная практыка, асуджвалася наяўнасць шафёраў ў арганізацыях, установах, што вельмі дорага абыходзіцца дзяржаве.

Таму, калі для любога студэнта універсітэта вывучэнне аўтамабіля з'яўляецца пажаданай справай, то для студэнта-юрыста—абавязковай,

Л. ДРАБЫШЭЎСКІ,
студэнт III курса юрыдычнага факультэта.

У ЖЫЦЦІ камсамола БДУ

ВАЖНАЯ ПАДЗЕЯ

Справаздачна - выбарчыя сходы—важны перыяд у жыцці комсамольскай арганізацыі універсітэта. На гэтых сходах будуць падводзіцца вынікі работы за год і намячацца шляхі далейшага паляпшэння вучэбна-выхаваўчай работы.

Вельмі важна, каб справаздачна-выбарчыя сходы прайшлі на высокім палітычным узроўні, а таму рыхтавацца да іх трэба сур'ёзна. На факультэтах, курсах, групах трэба справу паставіць так, каб у падрыхтоўцы да сходу удзельнічалі усё комсамольцы, а не толькі группорг і некалькі актывістаў, як гэта часта бывае. У мінулым навучальным годзе, напрыклад, перавыбары ў групах паказалі, што там, дзе сходу папярэднічала добрая падрыхтоўка, ён прайшоў на высокім узроўні. Комсамольцы смела выкрывалі ўсе недахопы, бязлітасна крытыкавалі адстаючых, гультаёў і прагульшчыкаў, усіх тых, хто парушае устаў комсамола. Разам з гэтым трэба адзначыць, што ў нас ёсць яшчэ такія комсамольскія кіраўнікі, якія не сур'ёзна адносяцца да сваіх абавязкаў. Некаторыя группоргі састаўляюць справаздачныя даклады наспех, без патрэбнага аналізу работы. У гэтых дакладах рэдка можна сустрэць сур'ёзныя крытычныя заўвагі ў адрас камітэта ЛКСМБ, факультэцкага бюро і нават свайго курсавога бюро. Ці трэба пасля гэтага здзіўляцца, што комсамольцы сустракаюць такія даклады моўчкі.

Так, напрыклад, на справаздачна-выбарчым сходзе 2-ой групы мінулага 4-га курса аддзялення рускай мовы і літаратуры пасля даклада группорга тав. Грышчанкавай доўга ніхто з комсамольцаў не хацеў выступаць. Атрымалася гэта таму, што даклад быў складзены фармальна, без комсамольскай прынцыповасці, у ім адсутнічала жывая думка. Сход прайшоў вяла, без дзелавой комсамольскай крытыкі.

Нярэдка бывае і так, што сход праходзіць хаця і бурна, але асноўныя пытанні—барацьба за трывалыя веды і выхаванне студэнтаў аказваюцца адсунутымі на задні план. Гэта недапусціма. Заўсёды трэба памятаць, што комсамольскія сходы нельга пускаць на самацёк, трэба добра рыхтаваць і накіроўваць іх ход.

Уся справаздачна-выбарчая кампанія павінна прайсці пад лозунгам далейшага павышэння узроўню вучэбна-выхаваўчай работы, развязвання ініцыятывы комсамольцаў. Камітэт комсамола павінен асаблівую ўвагу удзяліць малодшым курсам, дзе вялікая колькасць комсамольцаў зусім не ўдзельнічае ў грамадскай рабоце. Трэба смялей уключаць іх у работу, даваць ім магчымасць развіваць сваю ініцыятыву і усяляк яе падтрымліваць. Тады і ў нас не будзе такіх адмоўных фактаў, калі ўжо на другіх курсах большасць комсамольцаў, не адчуваючы з боку камітэта комсамола таварыскай дапамогі і падтрымкі, спыняюць актыўнае удзельнічанне ў грамадскім жыцці. Іх энергія не выкарыстоўваецца, ініцыятыва глухне. Больш таго, некаторыя комсамольцы зусім адрываюцца ад сваіх арганізацый, не выконваюць устаўных абавязкаў.

Сур'ёзную ўвагу трэба удзяліць падбору новых комсамольскіх кіраўнікоў. Нельга дапускаць такіх выпадкаў, калі ў кіруючыя комсамольскія органы выбіраюцца безініцыятыўныя людзі, не здольныя зрабіць курс боездольным, згуртаваным калектывам.

У мінулым навучальным годзе ў выніку безадказных адносін да гэтага важнага пытання з боку камітэта ЛКСМБ, на некаторых курсах і факультэтах прыйшлося рабіць перавыбары, таму што комсамольскімі важакамі былі выбраны пасіўныя студэнты. Так было, напрыклад, на 1-ым курсе аддзялення фізікі, калі группоргам там быў выбраны Л. Мінько, які не апраўдаў давер'я сваіх таварышоў-комсамольцаў.

Ацэнка работы комсамольскага актыву павінна суправаджацца здаровай прынцыповай крытыкай і ўважлівымі адносінамі да выбараў новага складу комсамольскага бюро, здольнага ўлічыць усе крытычныя заўвагі комсамольцаў і зрабіць жыццё калектыва больш цікавым, захапляючым і карысным.

ДЛЯ ПАТРЭБ ТЭХНІЧНАГА ПРАГРЭСУ

З кожным годам расце і расшыраецца тэхнічная база нашага універсітэта. Адкрываюцца новыя лабараторыі, папаўняюцца навейшым абсталяваннем раней створаныя.

Загадчык кафедры фізічнай і калоіднай хіміі прафесар Міхаіл Міхайлавіч Паўлючэнка у гутарцы з намі расказаў:

— На хімічным факультэце БДУ з 1957 года адкрываецца радыёхімічная лабараторыя. На яе арганізацыю дзяржава выдаткоўвае 350 тысяч рублёў на абсталяванне і набыццё апаратуры. У яе пастаянны штат увойдзе 8 чалавек.

Такія лабараторыі ствараюцца у чатырох універсітэтах нашай краіны. Тое, што ў ліку чатырох аказаўся і наш універсітэт—вялікі гонар для ўсяго нашага калектыву.

Асноўная задача новай лабараторыі — выкарыстанне атамнай энергіі у мірных мэтах. У прыватнасці будуць вывучацца пытанні прымянення радыёактыўных рэчываў у якасці мечаных атамаў. Для хімікаў гэтае пытанне прадстаўляе вялікі інтарэс у сэнсе вывучэння механізмаў хімічных рэакцый. Гэта дазволіць раскрыць унутраную сутнасць працэса.

Да гэтага часу на хімічным факультэце праводзіліся доследы з гетэрагеннымі рэакцыямі, для якіх выкарыстоўваліся цвёрдыя рэчывы. Атрыманы добрыя вынікі. Вывучэнне гэтых рэакцый мае як практычнае, так і тэарэтычнае значэнне. У якасці прыклада гэтых рэакцый з практычным інтарэсам праводзілі узаемадзеянне металаў з металоідамі, у прыватнасці, жалеза з серай. Серанасычэнне стальных і чыгунных вырабаў прывяло да выдатных вынікаў—павышэння зноса стойкасці гэтых рэчаў, а гэта ў сучасны момант вельмі важна для машынабудавання.

Гэтым вынікам зацікавіліся Міністэрства вышэйшай адукацыі і АН СССР. Трэба адзначыць, што такія доследы праводзіліся толькі ў нашым універсітэце ў садружнасці з машынабудаўнічымі заводамі. Гэтая тэма зараз уключана ў лік важнейшых вядучых тэм Міністэрства вышэйшай адукацыі. Арганізацыя радыёхімічнай лабараторыі будзе садзейнічаць паспяховаму выкананню гэтай работы і яе хутчэйшаму ўнядрэнню ў прамысловасць. Яе багатае тэхнічнае аснашчэнне дазволіць паспяхова праводзіць работы і другіх кафедр.

Выдатным падарункам з'явіцца новая лабараторыя для студэнтаў. Тут яны пазнаёмяцца з прымяненнем радыёактыўных рэчываў для рашэння пытанняў навуковага і гаспадарчага значэння, з метадамі і прыёмамі іх ужывання.

У студзені 1957 года ў новай радыёхімічнай лабараторыі пачнуцца першыя работы.

НА ЗДЫМКУ: Прафесар М. М. ПАЎЛЮЧЭНКА.

Фото П. БЕРАЖКОВА.

Анна Кубар—студэнтка 5-га курса фізіка-матэматычнага факультэта. Кожны дзень дыпломніцу можна бачыць у адной з лабараторый фізмата, дзе яна займаецца даследаваннем з'явы тэрмавысвечвання шчолачна-галоідных раствораў. Гэта—тэма яе дыпломнай работы.

НА ЗДЫМКУ: А. Кубар у лабараторыі фізічнай оптыкі.

Фото М. Пільшчыкава.

Праўленне і партыйная арганізацыя калгаса «Большэвік» Мінскага раёна, з задавальненнем рады паведаміць, што выдзеленая ў дапамогу нашаму калгасу ва ўборцы ўраджаю група студэнтаў гістарычнага факультэта выдатна справілася з пастаўленай перад ёй задачай.

Усе студэнты паказалі выдатную арганізацыю ў выкананні усіх гаспадарчых работ. Яны паказалі цудоўны прыклад у калгаснай працы, праявілі добрую ініцыятыву і кожную пачатую справу даводзілі да канца. Яны аказалі сельгасарцелі неацэнную дапамогу ў сіласаванні кармоў і ўборцы ўраджаю бульбы.

Праўленне калгаса аб'яўляе падзяку калектыву, які працаваў на палях нашай сельгасарцелі. Асабліва трэба адзначыць студэнтаў, якія вызначыліся пры сіласаванні кармоў і ўборцы ўраджаю бульбы. Праўленне калгаса прэміруе лепшых студэнтаў грашовай прэміяй: П. Прахаровіча—200 руб., Е. Лешкову, Н. Мілюкову, Ф. Налівайка, Т. Белаўшка, В. Беркова, С. Рабцэвіча, Н. Шэстаковіч і А. Якусевіча—па 100 руб.

Праўленне і партыйная арганізацыя калгаса выказваюць упэўненасць, што студэнцтва універсітэта па-баявому выканае ўсе пастаўленыя перад ім задачы.

Па даручэнню калгаснікаў і праўлення сельгасарцелі «Большэвік».

КІРЫЛЕНКА, старшыня калгаса,
КРУЦЬКОЎ, сакратар партыйнай арганізацыі.

ДА НОВЫХ ПОСПЕХАЎ Ў СЕТЦЫ ПАРТАСВЕТЫ

XX з'езд КПСС падкрэсліў вялікае значэнне ідэалагічнай работы, марксісцка-ленінскага выхавання нашых кадраў.

Марксісцка-ленінская тэорыя узбагачае кадры веданнем законаў грамадскага развіцця, ідэйна узбройвае іх на барацьбу за выкананне планаў гаспадарчага і культурнага будаўніцтва, за перамогу комунізма.

Улічваючы, што паспяховая падрыхтоўка спецыялістаў у вышэйшай школе ў вялікай ступені залежыць ад узброенасці перш за ўсё прафесарска-выкладчыцкага складу марксісцка-ленінскай тэорыяй, партыйная арганізацыя універсітэта удзяляе вялікую увагу справе партыйнай асветы прафесараў, выкладчыкаў, аспірантаў і іншых работнікаў універсітэта.

У мінулым навучальным годзе былі дасягнуты некаторыя поспехі у арганізацыі і пастаноўцы палітычнай вучобы ў БДУ.

У сетку партыйнай асветы уваходзіла: тры філасофскіх семінара для прафесарска-выкладчыцкага складу прыродазнаўчых і гуманітарных факультэтаў, семінар па вывучэнню асобных твораў класікаў марксізма-ленінізма для выкладчыкаў кафедр замежных моў, семінары па пытаннях марксісцка-ленінскага вучэння аб вайне і арміі, пяць семінараў па палітычнай эканоміі для прафесарска-выкладчыцкага складу хімічнага, біялагічнага, фізіка-метэматычнага і юрыдычнага факультэтаў і работнікаў бібліятэкі, адзін гурток па палітычнай эканоміі для работнікаў адміністрацыйна-гаспадарчай часткі і адзін гурток па гісторыі КПСС для работнікаў гаража. Акрамя таго, працавалі гурткі па бягучай палітыцы для работнікаў друкарні і тэхнічнага персаналу.

Работа семінараў і гурткоў праводзілася рэгулярна і на належным тэарэтычным узроўні. Лепшымі семінарамі былі: па філасофіі (кіраўнікі В. І. Сцяпанаў, Е. К. Азарэнка, Г. А. Левін), па палітычнай эканоміі (кіраўнікі Ф. В. Баравік, І. Т. Васілеўскі) і іншыя. Асабліва добра працаваў філасофскі семінар прафесарска-выкладчыцкага складу прыродазнаўчых факультэтаў, якім кіраваў В. І. Сцяпанаў. Гэты семінар працуе ужо на працягу шасці год і накапіў вялікі вопыт. Важна адзначыць, што праблемы, якія абмяркоўваюцца на семінары, па сведчанню яго удзельнікаў, дапамагаюць у іх навукова-педагагічнай рабоце. У выпрацоўцы праграмы работы семінара актыўна удзельнічалі самі члены семінара, у выніку чаго атрымоўваецца праграма, якая цікавіць увесь склад семінара. У яе уключаюцца тэмы, звязаныя з філасофскімі пытаннямі сучаснага прыродазнаўства. Метад работы семінара—даклады, пытанні дакладчыку, адказы на пытанні, выступленні удзельнікаў семінара, заключнае слова дакладчыка і кіраўніка. Па некаторых тэмах кіраўнік семінара выступае з лекцыямі. Заняткі семінара праходзяць актыўна, у ліку яго удзельнікаў няма такіх таварышоў, якія не прымаюць удзел у яго рабоце. Усяго у семінары займалася больш 20 чалавек. У пераважаючай частцы—гэта работнікі высокай кваліфікацыі: прафесары Ермоленка, Паўлючэнка, Асіпенка, Старобінец, Супруненка, Вінберг, Юньеў, дацэнты—Турэцкі, Баркан, Ламбін, Тутаеў, Некрашэвіч, Калішэвіч, Пятровіч і іншыя.

На працягу года было праведзена дзесяць заняткаў, на якіх абмяркоўваліся наступныя праблемы: неабходнасць далейшага умацавання саюза філосафаў і даследчыкаў прыроды, навейшае прыродазнаўства і дыялектычны матэрыялізм, барацьба супраць ідэалізму у матэматыцы.

У другім паўгоддзі ва усіх семінарах і гуртках сеткі партасветы універсітэта вывучаліся рашэнні і матэрыялы XX з'езду КПСС.

Асабліва ажыўлена абмяркоўваліся тэмы: «Некаторыя прынцыповыя пытанні сучаснага міжнароднага развіцця» і пытанні, звязаныя з культам асобы.

Разам з тым неабходна адзначыць, што у рабоце семінараў і гурткоў мелі месца і недахопы. Перш за ўсё не усе удзельнікі семінараў і гурткоў акуратна наведвалі заняткі і прымалі актыўны удзел у іх рабоце. (Чыгір Лях, Дзехцярова, Гапонаў і іншыя). Мелі месца выпадкі, калі асобнымі прапагандыстамі тэарэтычныя пытанні недастаткова увязваліся з практыкай і задачамі комуністычнага будаўніцтва.

Улічваючы вопыт мінулага навучальнага года, партарганізацыя універсітэта у гэтым навучальным годзе, строга захоўваючы прынцып добраахвотнасці у выбары форм і метадаў марксісцка-ленінскай вучобы, правяла камплектаванне сеткі партыйнай асветы.

У бягучм навучальным годзе будуць працаваць чатыры філасофскіх семінара, семінар па вывучэнню асобных твораў класікаў марксізма-ленінізма, семінар па пытаннях марксісцка-ленінскага вучэння аб вайне і арміі, шэсць семінараў і два гурткі па палітэканоміі, гурток па вывучэнню біяграфіі В. І. Леніна, а таксама гурткі па вывучэнню бягучай палітыкі для тых таварышоў, якія па тых або іншых прычынах не могуць знаёміцца з матэрыяламі, якія змяшчаюцца у перыядычным друку, і выявілі жаданне пры дапамозе прапагандыстаў атрымаць неабходныя тлумачэнні.

Такім чынам, сетка партыйнай асветы у гэтым навучальным годзе сведчыць аб той вялікай цікавасці, якую праявілі комуністы і беспартыйныя таварышы да вывучэння пытанняў марксісцка-ленінскай палітэканоміі і філасофіі.

У якасці кіраўнікоў семінараў і гурткоў партыйны камітэт зацвердзіў найбольш падрыхтаваных таварышоў з ліку навуковых работнікаў кафедр грамадскіх навук (т. т. Сцяпанава, Азарэнка, Левіна, Баравіка, Васілеўскага, Грышановіча, Рагоўскага і іншых).

Галоўная задача, якая стаіць перад прапагандыстамі, заключаецца у тым, каб у рабоце семінараў і гурткоў тэарэтычныя палажэнні марксізма-ленінізма арганічна звязваліся з жыццём, з практыкай комуністычнага будаўніцтва.

У новым навучальным годзе партыйная арганізацыя універсітэта павінна карэнным чынам палепшыць кіраўніцтва вучобай комуністаў і беспартыйных таварышоў у сетцы партыйнай асветы.

Ажыццяўляючы кантроль за ходам палітвучобы, партыйныя арганізацыі факультэтаў, адміністрацыйна-гаспадарчай часткі і выдавецтва павінны аказваць сістэматычную дапамогу таварышам, самастойна вывучаючым марксісцка-ленінскую тэорыю, шляхам арганізацыі кансультацый, правядзення тэарэтычных канферэнцый і гутарак па асобным пытанням.

У нядаўна прынятай пастанове ЦК КПСС «Аб выніках навучальнага года у сістэме партыйнай асветы і задачах партыйных арганізацый у новым навучальным годзе» прыдаецца вялікае значэнне цвёрдым тэрмінам пачатку і заканчэнню навучальнага года. У сувязі з гэтым неабходна своечасова пачаць заняткі у сетцы партыйнай асветы і рэгулярна, па плану праводзіць іх, не дапускаючы ніякіх зрываў.

Партыйны камітэт універсітэта лічыць мэтазгодным і рэкамендуе у семінарах заняткі праводзіць адзін раз, а у гуртках—2—3 разы у месяц.

Т. А. БАЗЫЛЕЎ,
намеснік сакратара парткома БДУ.

ДЗЕНЬ ДОБРЫ, *дарагія нашы сябры!*

Прайшло ўсяго тры дні з таго часу, калі вы паехалі ад нас, а нам здаецца, што мінула ўжо некалькі год. Вы, мусіць, не ўяўляеце, якія мы засталіся сумныя, калі развіталіся з вамі. Калі вы паехалі, мы ўсё махалі вам, пакуль машыны зусім не скрыліся.

Некаторыя з нас, Федзя, Толя, «Капелька» парашылі пешша ісці ў брыгаду (за 28 км!). Мы ўспомнілі, што часта такія прагулкі па казахстанскіх стэпах рабілі Аня і Ніна. Па дарозе мы нарвалі прыгожых кветак, такіх, як вы нам дарылі ў гонар заканчэння ўборкі, і зрабілі прыгожыя букеты, якія напамінаюць нам квітнеючае жыццё, калі вы былі з намі.

Дарагія дзяўчаткі і хлопчыкі! Мы не можам уявіць, нават, як хутка прайшоў той час, калі мы працавалі разам. Цяпер мы сядзім у вагончыку і ўспамінаем першыя дні нашых сустрэч. Калі вы прыехалі да нас у брыгаду, першыя дні мы былі да вас абыякавымі, думалі, што наша жыццё ніколькі не зменіцца. Але мы глыбока памыліліся.

З першых-жа дзён прыезду вы спявалі, Аня з Ірай ігралі на патэфоне, усе танцавалі. Нам было прыемна глядзець, што такі дружны калектыў прыехаў да нас, у нашу брыгаду. І тады кожны з нас зразумеў, што з такім калектывам можна жыць і працаваць дружна, як адзіная сям'я.

Спачатку ў нас не было смеласці, каб падыйсці да вас і пагаварыць з вамі. Мы думалі: вы студэнты, а мы толькі простыя трактарысты. Здавалася, што вы не захочаце з намі размаўляць. А яно аказалася зусім інакшым. Вы аднесліся да нас па-сяброўску, і адразу ў нашай душы з'явілася шчырая павага да вас. Пачалося наша знаёмства. У той незабыўны першы вечар мы доўга, доўга слухалі музыку, танцавалі.

Калі мы прыйшлі ў свае палаткі і леглі спаць, кожны з нас амаль усю ноч не спаў і думаў аб гэтай цёплай сустрэчы. Пасля гэтага ў нас нават і работа пайшла весялей. І калі часам сустракаліся цяжкасці, мы іх нават не прыкмячалі. Кожная цяжкая работа станавілася лягчэй, бо нам здавалася, быццам-бы вы знаходзіцеся тут-жа, побач, на нашых трактарах і камбайнах.

Цяпер нам няма чаго рабіць, адпачываем, чакаем плугоў.

Надворе цяпер дрэннае. Ідуць дажджы. Вецер рве дахі на вагончыках. «Дзіду» прывёз ад вас запісачку, мы яе кожны дзень чытаем.

Прывітанне ад усіх нашых хлопцаў.

Вашы сябры—цалиннікі з 3-яй брыгады.

У бібліятэку паступіла новая партыя літаратуры. Гэта галоўным чынам манаграфіі, вучэбная, навуковая і мастацкая літаратура, літаратура краін народнай дэмакратыі.

НА ЗДЫМКУ: Галіна Іваноўская і Паліна Наумаўна Херузе апрацоўваюць новыя кнігі.

Фото М. ПІЛЬШЧЫКАВА.

НАШ УКЛАД У КАЗАХСТАНСКІ МІЛЬЯРД

★ ★ ★

ЯНЫ ПРАЦАВАЛІ НА ЦАЛІННЫХ ЗЕМЛЯХ

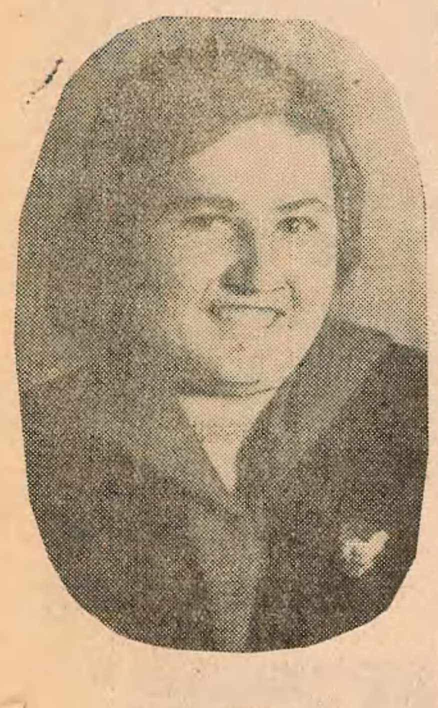

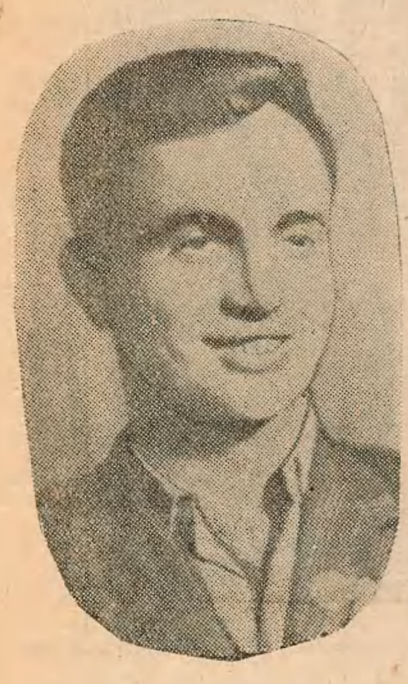

ГЭТА БЫЛО НЕ ПРОСТА ПАДАРОЖЖА

«Просім накіраваць нас на асваенне цалінных зямель...» Гэтымі словамі пачыналі свае заявы тысячы юнакоу і дзяучат, адклікнуушыхся на зварот Партыі і Урада вясной 1954 года. А як зайздросцілі мы, яшчэ седзячы тады за школьнай партай, тым, хто ехау асвойваць некранутыя абшары!

«Не турбуйцеся, хопіць спрау і для вас»,—гаварылі нам нашы настаунікі. І сапрауды...

Прайшоу некаторы час, і на неабсяжных прасторах Казахстана і Сібіры вырашчана багатая пшаніца. Неабходны былі працоуныя рукі, каб убраць яе .

Комсамол звярнууся да моладзі са зваротам, заклікаючы паехаць і дапамагчы убраць багаты ураджай. І зноу тысячы комсамольцау пішуць заявы. Сярод іх і мы... Многія нават і у сне не бачылі, што ім прыдзецца паехаць на цаліну.

Поезд імчыць нас на Усход. Па дарозе будавалі розныя планы, як там будзем жыць, працаваць.

... Нас першы раз павезлі на работу. Трэба было палоць кукурузу. Горача пякло сонца, балюча было рукам ад выдзірання калючак, хацелася есці. Мы усё часцей паглядалі у той бок, адкуль павінна была прыехаць кухня. А яе усё няма...

—Гляньце, што гэта там віднеецца у далечыні?—спытау нехта.—Ці не вязуць абед?

Гэта вестка абляцела маланкай. Абед у той раз раздавалі Бабосау і Чэчко. Не ва усіх былі міскі, таму з адной елі па некалькі чалавек. Галя Іванова нават тры разы брала суп,—толькі прынясе адну міску, адыйдзецца узяць лыжку, як міска ужо пустая. А якім смачным быу гэты абед!

Праз некалькі дзён нас развезлі па брыгадах. Спачатку была лёгкая праца: трэба было ачысціць ток, куды павінны былі звазіць пшаніцу.. І вось першы камбайн выйшау у поле, прывезлі першыя тоны зярна. Як няумела мы яго сушылі, колькі раз яго пералапачвалі, варушылі нават начамі, каб яно хутчэй высахла.

Было ужо зусім цёмна, калі мы з песняи вярталіся дадому пасля першага працоунага дня.

З кожным днём усё больш намалачвалі камбайны, усё больш пшаніцы станавілася на таку. Трэба было павялічыць тэмп асушкі. І тут з'явіліся свае «рацыяналізатары». Цяпер мы пералапачвалі пшаніцу радамі, утвараючы невялікія бурты.

У нашай брыгадзе быу калодзеж, але вада у ім была салёная. Першыя дні многія не маглі прывыкнуць да яе. А чай мала хто піу: які-ж смак, калі у салёную ваду палажыць цукар!

Спачатку, калі работы было не вельмі многа, вечарамі мы зоіраліся у палатках, раскладвалі касцёр, спявалі, танцавалі.

Не заціхала у нас і комсамольская работа. На першым-жа сходзе вырашылі, што уставаць будзем у 6 гадзін і , не чакаючы снедання, хадзіць на працу. Выбралі рэдкалегію, санкамісію.

Шмат клопатау прыносіу дождж. Якая марудная работа была пасля яго! Кожны брау вядро, банку з-пад кансервау і, ходзячы па таку, вычэрпвау ваду з луж. І гэта трэба было зрабіць на плошчы каля 2 га. Нялёгка было гарнуць горы зярна з мокрага на сухі ток. Але не для таго мы сюды прыехалі, каб адступаць перад цяжкасцямі. Бывала, зробім перапынак у час працы і з якой ахвотай п'ём ваду, якой смачнай яна нам здавалася!

Хутка у брыгадзе была адкрыта глубінка, дзе здавалі зярно прама дзяржаве. Вельмі многа прыходзілася працаваць тут хлопцам. Яны працавалі у дзве змены на працягу усіх сутак. Машыны, нагружаныя пшаніцай, падыходзілі адна за другой. Іх трэба было разгружаць. Усе працавалі не шкадуючы сваіх сіл, па-комсамольску.

Дзён за сем да канца уборкі сабрауся агульны сход брыгады. Парторг сказау у сваім выступленні, што каб кончыць у тэрмін уборку, трэба убіраць па 25—30 га. Але гэта не спалохала камбайнёрау. І на пытанне парторга: «зробім, хлопцы?» яны дружна адказалі: «зробім!»

... Вось і апошні дзень уборкі. Засталося скасіць гектарау сто. Усе камбайны выйшлі у поле. Дружна, адзін за другім ішлі яны, хутка падыходзілі машыны, вельмі жвава насіуся па полі самаходны камбайн. Што тварылася тады у полі! Ад гэтага відовішча нельга было адарваць вачэй.

... Пяць гадзін раніцы. На усходзе пасвятлеу край неба. Уся пшаніца скошана. Выстраіушыся адзін за другім, камбайны вяртаюцца у брыгаду, весела паблісквaючы агнямі. А здалёк здаецца, што гэта рухаецца цэлы горад. Ці-ж да сну было у гэтую цудоуную ноч!

Праз тыдзень збіраліся дадому, у Мінск. Хацелася дамоу да таварышоу, але шкада было пакідаць гэтыя шырокія стэпавыя прасторы, гэтых мужных людзей, якія так ветліва сустрэлі нас, з якімі разам працавалі. Ужо прывыклі мы і да чаю (ён нават здавауся нам смачным), і да жыцця у палатках, і да гуся, якога вясной злавілі механізатары і які вельмі часта па начах наведвауся да нас у палатку...

Едзем дадому... Адна, за другой 20 аутамашын расцягнуліся па дарозе... Наш эшалон прывёз нас у родны Мінск.

На усё жыццё застанецца у памяці паездка на цаліну. Ці можна забыць усё бачанае: і Уральскія горы з незлічонымі подпісамі на скалах, з партрэтам В. І. Леніна на іх, і прыгажуню-Волгу?

Радасна б'ецца сэрца, калі адчуваеш, што гэта было не простае падарожжа, а сваёй працай на цалінных землях мы прынеслі нямала карысці.

Не спужалі нас цяжкасці. Нават ні на адну хвілінку не шкадавалі мы, што паехалі убіраць ураджай.

Ад'язджаючы з соугаса, мы спявалі: «Прощай, земля целинная». Гэта мы спявалі проста так, на самой-жа справе, калі спатрэбіцца, мы не раз яшчэ паедзем туды, але нашы рады, безумоуна, папоуняцца тымі, хто не ездзіу у гэтым годзе і хто, напэуна, шкадуе аб гэтым. І тады разам з імі мы зноу заспяваем:

«Здравствуй, земля целинная!...»

А. ЧАРНЕНКАВА,
студэнтка II курса філалагічнага факультэта.

ЯНЫ ПРАЦАВАЛІ НА ЦАЛІННЫХ ЗЕМЛЯХ

На варце парадку

На нарадзе кіраунікоу маладзёжных брыгад, якія прыбылі у Казахстан з Беларусі, мяне прызначылі начальнікам комсамольскага патруля эшалона.

Трэба сказаць, што комсамольскім патрулям давялося вельмі многа папрацаваць. Пачалі з таго, што забаранілі курэнне у вагонах, таму што у кожным вагоне людзей ехала больш звычайнага. Дапамагалі праваднікам падтрымліваць чыстату і парадак у вагонах.

Не усё добра абышлося у дарозе. Калі асноуная маса студэнтау строга прытрымлівалася устаноуленага парадку, то знайшліся і такія таварышы, якія імкнуліся рабіць усё, што ім уздумаецца: пьянкі, дэбошы і г. д. Аднак расперазаушыхся хуліганау комсамольскія патрулі з дапамогай сваіх таварышоу хутка успакойвалі. Пастаянную дапамогу комсамольскім патрулям аказвалі Ігар Арлоу, Эдуард Тачыцкі, Уладзімір Шымановіч, Нікалай Уласавец і многія іншыя. Гэта з іх дапамогай комсамольскія патрулі на станцыі Дворыкі затрымалі злодзея і прайдзісвета, які імкнууся забраць часы і грошы у аднаго з комсамольцау нашага эшалона. Злачынца быу аддадзены органам міліцыі.

На усім шляху праходжання эшалона, нягледзячы на тое, што ішоу ён не па графіку, работа комсамольскіх патрулёу была пастаяннай, аператыунай. Усе комсамольцы зараз з удзячнасцю успамінаюць гэтых сумленных таварышоў, якія дзень і ноч імкнуліся стварыць нармальныя умовы для адпачынку студэнтау нашага эшалона.

Д. СІРОЦІН,
студэнт 4-га курса юрыдычнага факультэта.

Авалодала спецыяльнасцю весаўшчыка

Калі я разам са сваімі сябрамі ехала у Казахстан на уборку ураджаю, я не думала, што мне прыдзецца працаваць там весаушчыцай. Але абставіны склаліся так, што іменна з гэтай спецыяльнасцю мне давялося азнаёміцца на цаліне. Ніколі не забуду я той дзень, калі наш брыгадзір Дзімітрый Трафімавіч Шэлухін прапанавау мне працаваць весаўшчыцай.

— Ды што вы, Дзімітрый Трафімавіч, мне гэтая справа зусім незнаёма.

— Нічога,—успакойвау мяне брыгадзір, прафесія не такая, ужо складаная, да таго-ж працаваць прыдзецца без вясоў.

— Як-жа гэта так, весаушчыца і без вясоу?—здзівілася я.

— А вельмі проста, замест вясоу будзе скрыня,—і ён пачау тут-жа растлумачваць, як мне прыдзецца працаваць.

Тады я яшчэ не уяўляла, колькі зярна я павінна пераважыць без вясоу у абяцанай скрыні.

У час уборачнай горы пшаніцы ляжалі на таку. Улік намалочанага мы вялі па ліку напоуненых бункерау камбайнау. Даводзілася вельмі цяжка. Трэба было быць вельмі уважлівай, каб хутка запісаць усе машыны, якія прывозілі зярно ад камбайнау. Спалі вельмі мала, таму што камбайны працавалі днём і ноччу.

З 2-га верасня соугас пачау адпрауляць ураджай на нарыхтоучыя пункты. На кожную машыну трэба было выпісваць накладныя. А потым у нас быу свой бліжэйшы нарыхтоучы пункт побач з токам. Сюды зярно часцей за усё адпрауляла «на вока». Праўда, спачатку зважылі 2—3 машыны, потым па іх раунялі усе астатнія. Але не заусёды выраупівалася, як мы меркавалі. Вось і атрымалася, што у мяне «нехапіла» 500 тон зярна. Фактычна яно было, мы яго здалі, але без весу і у нас не было афармленых дакументау на яго.

«Пакінуць цябе тут»,—смяяліся нашы студэнты. І толькі потым, калі уборка была закончана, аграном, галоуны бухгалтар, брыгадзір і парторг «знайшлі» гэтыя 500 тон на нарыхтоучым пункце у глубінцы.

Н. ЛОСЬ,
студэнтка III курса філалагічнага факультэта.

НА ЗДЫМКАХ: уверсе злева— Н. Лось і Р. Адамовіч, справа— А. Чарненкава і В. Канапліцкі, у цэнтры—злева направа: Ніна Кудрэйка, Рычард Адамовіч, Таіса Карповіч і Анна Корсак, дзеляцца уражаннямі аб днях, праведзеных у Казахстане.

Фото Э. ДАМАРАЦКАГА.

ВЫМПЕЛ—ЛЕПШАЙ БРЫГАДЗЕ

...Стэп. Перед вачыма рассцілауся ён ва усёй сваёй велічы. Палын, кавыль, перакаці-поле.... Час-ад-часу дарогу перабягалі суслікі, суркі, а нехта заувaжыу нават яшчарку. Машыны спыніліся...

Нас, філолагау, паслалі у брыгаду № 3. Тут і пачалося наша сапрауднае цаліннае жыццё. Ніколі не забудуцца дні, калі мы будавалі хату з дзёрну, дні напружанай работы на таку, дзе амаль цэлыя суткі трэба было перасыпаць залацістую пшаніцу.

Вера у свае сілы рабіла нас бадзёрымі, вынослівымі, дапамагала пераадольваць цяжкасці...

Хутка праляцеу час. А 5-га верасня у нас быу самы радасны дзень: была закончана уборка ураджаю. Наша брыгада выбрала і здала дзяржаве 4258 тон пшаніцы, заняла першае месца па уборцы ураджаю у раёне і атрымала пераходны вымпел Мінскага гаркома комсамола.

Кожны з нас, хто пакідау 15 верасня брыгаду, быў вельмі задаволены, таму што адчувау, што прынёс карысць соўгасу, роднай краіне.

В. КАНАПЛІЦКІ,
Р. АДАМОВІЧ,
студэнты III курса філалагічнага факультэта.

МАЛАДЫЯ ЭНТУЗІЯСТЫ

Тры месяцы таму назад атрад студэнтау універсітэта рыхтavauся у далёкі шлях—у Казахстан. Колькі роздумау і хваляванняу, колькі гутарак і спрэчак выклікала вестка аб тым, што ЦК ВЛКСМ звярнууся з заклікам да моладзі—дапамагчы навасёлам цалінных зямель убраць багаты ураджай.

Яшчэ-б, Казахстан, цаліна—гэта нешта такое далёкае і невядомае, захапляючае і цікавае і разам з тым цяжкае, ад чаго становіцца крыху боязна. Кожны з хваляваннем думау аб адным: ці змагу я выканаць усё тое, што ад мяне патрабуецца? Можа лепш адпачыць, паехаць дамоу, у санаторый... Многа думалі камсамольцы, раіліся з сябрамі...

А вось ужо і першыя добраахвотнікі—студэнты фізіка-матэматычнага факультэта Эдуард Тачыцкі, Міхаіл Анкуда, Барыс Лаурыновіч, Іван Вайцэховіч. Ніна Церпігорьева — сакратар комсамольскага бюро аддзялення фізікі адмауляецца ад паездкі у Чэхаславакію, каб адправіцца на цалінныя землі. Тацяна Цюлькіна, Святлана Курбатава, Іраіда Качура і Ірына Саладоунікава мяняюць турысцкія пуцёукі на комсамольскія. Фарміруюцца брыгады. Рыхтуючыся у дарогу, добраахвотнікі запасаюцца усім неабходным. Не забыты кнігі, баяны, патэфоны, спартыуны інвентар. Нарэшце, зборы закончаны. Цёплае развітанне на станцыі і цягнік адпрауляецца у дарогу.

Станцыя Брэды. Тут нас чакаюць ужо кіраунікі соугаса. Яшчэ некалькі гадзін язды на машынах і мы у соугасе імя Фрунзе.

Нас Пазнаёмілі з соугасам. Створан ён у 1955 годзе. Нам пашанцавала разам з навасёламі убіраць першы ураджай. А ураджай багаты, у сярэднім па 16 цэнтнерау з гектара, а дзе-нідзе і па 25. І усё гэта на вялікай плошчы. Пшаніцай засеяна больш 30 тысяч гектарау. Больш 3 тысяч гектарау займае кукуруза, бульба, проса, і іншыя культуры.

У соугасе 8 трактарна-паляводчых брыгад, адна сенакосная. На уборцы ураджаю заняты 87 камбайнау, каля 170 аутамашын.

Групу нашых таварышоу—студэнтау 2-га курса геафака, 3-га курса біяфака і 4-га гістфака у колькасці 51 чалавек накіравалі у суседні цалінны зернесоугас імя Горкага. Там таксама чакала вялікая і адказная задача—дапамагчы рабочым соугаса убраць пшаніцу з плошчы у 25 тысяч гектарау.

У абодвух соугасах студэнты універсітэта жылі на брыгадных палявых станах, у палатках. Яны хутка асвоіліся на новым месцы, пасябравалі з рабочымі соугасау і прыступілі да працы. Нягледзячы на тое, што комсамольцы нашага атрада працавалі у 14-ці брыгадах, раскінутых па фронту у 100 км, заусёды было бачна, што гэта адзіны, дружны калектыу, што гэта баявая дружына добраахвотнікау, якая займае вялікі і адказны участак усенароднай барацьбы за ураджай. Ва усіх 14-ці брыгадах брыгадзіры і механізатары у адзін голас хвалілі нашых студэнтау за добрую працу. Ды і як не пахваліць, калі яны браліся за любую справу, працавалі па 16—18 гадзін у суткі, а калі патрабавалася, то і цэлыя суткі. Ніхто з іх не паскардзіуся на цяжкасці, хаця кожны выконвау па 2—3 нормы.

Цяжка вызначыць лепшых там, дзе усе працавалі добра. Калектывы усіх брыгад у кароткія тэрміны правялі уборку, выканалі і перавыканалі планавыя заданні. Ва усіх брыгадах студэнты уклалі у сваю працу задор маладосці, кіпучую энергію і паказалі, як свята для комсамольца пачуццё абавязку.

У соугасе імя Фрунзе першай закончыла уборку ураджая 4-ая трактарна-паляводчая брыгада, якая заваявала пераходны Чырвоны Сцяг соугаса. У гэтай брыгадзе працавалі студэнты-журналісты і група студэнтау філфака. Асабліва добра папрацавалі тут Сяргей Шчэрба, Ала Чарненкава, Валерый і Уладзімір Вязевічы, Іван Саламевіч і многія іншыя.

Самым дружным калектывам, які зарэкамендавау сябе толькі са станоучага боку, быу калектыу студэнтау філфака, які працавау у 3-яй паляводчай брыгадзе. Комуніст студэнт III курса філфака Яуген Клімау быу прызнаны лепшым загадчыкам тока соугаса. Ён умела арганізавау працу на таку, правільна размясціу людзей, дабіуся абразцовага парадку на таку на працягу усяго часу уборкі. Заслужаны аутарытэт цаліннікау сваёй выдатнай працай заваявалі Вадзім Цішкевіч, Рычард Адамовіч, Эльвіра Шалаева, Вольга Барачэня, Аляксандр Матвееу, і, зразумела, Анна Палякова, якая узнагароджана не толькі значком «За асваенне новых зямель», але і падзякамі механізатарау і студэнтау за добрыя клопаты аб людзях, за выдатныя абеды, снеданні і вячэры. І у тым, што 3-я трактарна-паляводчая брыгада цаліннага зернесоугаса імя Фрунзе узнагароджана за высокія паказчыкі у перыяд уборкі вымпелам Мінскага гаркома ЛКСМБ, немалая заслуга студэнтау-філолагау.

Многа кармоу для соугаснай фермы нарыхтавала сенакосная брыгада, у якой працавалі студэнты фізмата. Тут і юнакі і дзяучаты працавалі вельмі дружна. Значна перавыконвалі нормы і Уладзімір Варвашэня, і Марыя Сідарэня, і усе астатнія. А Васіль Баранау паказау, што ён майстар на усе рукі—і учотчык, і запраушчык, і трактарыст.

У соугасе імя Горкага з самага лепшага боку зарэкамендавала сябе брыгада студэнтау гістарычнага і біялагічнага фікультэтау, якой кіравау студэнт 4-га курса гістфака Ігар Арлоу. Міхаіл Біч, Яуген Шот, Аня Шчарбакова і іх сябры самаадданa працавалі на самых цяжкіх работах.

З вялікай пахвалой адгукаліся работнікі соугасау аб працы Нікалая Рожына, Яугена Вялеська, Галіны Казачонак, Льва Ждановіча, Віталія Пшанічнага, Ілы Залескага, Георгія Гукава, Галіны Шацернік, Ніны Полазавай, Алега Граковіч, Нікалая Геся, Генадзія Сачка, Грыгорыя Дзяруга. Сардэчную падзяку механізатарау і студэнтау заслужылі нашы лепшыя павары Дзіна Шчэрбінская, Тамара Бурынская і Ніна Валачковіч, студэнты-пекары Уладзімір Ізох, Яуген Гаркавы, Эдуард Беразоускі і Іван Палонскі, а таксама наш снабжэнец Яуген Ягела.

Аднак ёсць у нас і іншыя камсамольцы. Сёння нельга не успомніць іх прозвішчау. Многія, напэуна, памятаюць, як на мітынгу, на якім абмяркоувауся Зварот ЦК ВЛКСМ, выступау студэнт 2-га курса юрыдычнага факультэта Л. Сухаверхі, заклікаючы комсамольцау дапамагчы новасёлам ва уборцы ураджаю. Аднак яго не было сярод тых, хто самаадданa працавау на цалінных землях. За дзень да адпраукі эшалона здала у камітэт комсамола сваю комсамольскую пуцёуку студэнтка III курса аддзялення фізікі Тамара Данілава. Спужаушыся цяжкасцей, адмовіліся ад паездкі Л. Біркова, (геафак), Е. Гурыновіч (хімфак), А. Нікалаевіч і Прылепка (біяфак).

Комсамольцы універсітэта вырашылі узяць шэфства над цалінным зернесоугасам імя Фрунзе Камышынскага раёна Кустанайскай вобласці. Сёння мы разам з імі радуемся, што кустанайцы з гонарам выканалі свае абавязацельствы перад Радзімай, радуемся, што наш соугас імя Фрунзе занесены на абласную Дошку Гонару.

Студэнты універсітэта дапамаглі цаліннікам не толькі ва уборцы ураджаю, пры іх удзеле значна ажывілася у соугасе культурна-масавая работа. Надоуга запомняць навасёлы вялікае свята дружбы на рацэ Таболе, дзе студэнты арганізавалі канцэрт з выступленнем хора і танцавальнага калектыва, салістау і дэкламатарау. Спартыуная частка Свята уключала у сябе сустрэчы па валейболу і футболу. Свята завяршылася вялікім атракцыёнам, праведзеным пад кіраунiцтвам студэнта 4-га курса аддзялення журналістыкі Аляксандра Яскевіча.

Так, незабыуныя шырокія стэпавыя прасторы, неабсяжныя масівы пшаніцы, мноства магутнай тэхнікі на палях Казахстана, але самае моцнае, незабыунае уражанне, якое застаецца у памяці кожнага з нас,—гэта людзі соугаса і іх гераічная праца. Мы ганарымся тым, што у нас паявілася многа добрых, сапраудных сяброу, у якіх ёсць чаму павучыцца, ёсць, што пераняць. Гэта-ж яны змаглі у кароткі тэрмін узараць каля 33 тысяч гектарау цаліны, гэта яны за 2 месяцы пабудавалі цэлы гарадок са школай, сталовай, магазінам, пякарняй. І усё гэта яны зрабілі проста, без лішніх слоу, як сапраудныя героі.

Радасна адчуваць, што студэнты універсітэта дапамаглі патрыётам-цаліннікам, сапраудным совецкім людзям у іх пачэснай справе і убралі разам з імі каля 4,5 мільёнау пудоу адборнай пшаніцы, унёсшы тым самым свой уклад у Казахстанскі мільярд.

Я. БАБОСАЎ,
сакратар камітэта комсамола БДУ.

НА ЗДЫМКУ: група удзельнікау аркестра народных інструментау на рэпетыцыі. Кіраунік—Міхаіл Аркадзьевіч Лісіцын.

Фото Э. ДАМАРАЦКАГА.

НАСУСТРАЧ ФЕСТЫВАЛЮ

ЗА ПРАВА ўдзельнічаць у свяце МАЛАДОСЦІ

Неяк на адным з святочных вечароу у мінулым годзе выступау калектыу мастацкай самадзейнасці універсітэта. Праграма была match рознастайнай: хор, домрабалалаечны аркестр, салісты, парны канферанс, дыкламатары. Студэнты цёпла прымалі выступленні сваіх таварышоу. Яны разам з імі радаваліся кожнаму поспеху, разам з імі перажывалі асобныя няудачы. У зале то успыхвалі бурныя апладысменты, то чуліся журботныя уздыхі, якія зноу змяняліся апладысментамі і звонкім смехам—у глядзельнай зале роунадушных не было.

Але вось вядучы праграму аб'явіу:

— Выступае танцавальны калектыу БДУ. Кіраунік і пастаноушчык танцау—Ларыса Канстанцінауна Алексютовіч. Беларускі народны танец «Лявоніха».

Па радах зала пранёсся легкі шумок, пачуліся галасы:

— Зноу якую-небудзь бязглуздзіцу пакажуць, толькі чырванець за іх даводзіцца.

Але у гэты час са сцэны загучэла знаёмая усім з дзяцінства мелодыя і у імклівым тэмпе закружыліся пары у яркіх нацыянальных касцюмах.

На гэты раз студэнты убачылі на сцэне тое, чаго ніяк не чакалі: вясёлыя, заузятыя твары, чоткія рухі, прыгожы малюнак танца. Адным словам — сапраудны беларускі народны танец, які дауно жадалі бачыць студэнты у выкананні танцавальнага калектыву.

Гром апладысментау раздауся у зале, калі закончыуся танец. Усхваляваныя, выканауцы стаялі на авансцэне і ад душы дзякавалі сваіх таварышау, якія так цёпла сустрэлі іх выступленне.

Калі вядучы праграму называу імя кірауніка, то наурад ці хто-небудзь з седзячых у зале звярнуу на гэта увагу. Колькі іх змянілася за апошні час! Адны прыходзілі, а другія пакідалі калектыу, а толку мала было. Танцавальнага калектыву па сутнасці і не было. Але на гэты раз, калі у зале заціхлі апладысменты і шум, можна было пачуць, як многія пыталі прозвішча кірауніка.

А Ларыса Канстанцінауна Алексютовіч у гэты час стаяла за кулісамі сцэны і усхвалявана віншавала сваіх вучняу з першым поспехам.

Кіраунікам танцавальнага калектыва працуе яна не многім больш года. Але за гэты час Ларыса Канстанцінауна змагла стварыць добры згуртаваны калектыу, які як-бы перажыу сваё другое нараджэнне. Да прыходу у калектыу новага кірауніка многія аднесліся недаверліва, скептычна. Да і гэта было зразумела. Вельмі часта мяняліся яны, а справа не рухалася. Мабыць пагэтаму некаторыя танцоры зусім пакінулі калектыу. Другія-ж хаця і не пакінулі яго, але заставаліся інэртнымі, пасіунымі.

Адбылося некалькі рэпетыцый, і наступіу заметны пералом. Усе упэуніліся, што новы кіраунік—таленавіты, працавіты, а галоунае—патрабавальны. Праудa, гэтая патрабавальнасць многім не спадабалася. Можна было чуць грубасці і незадаволенасць з боку асобных студэнтау. Давялося сабраць невялікі сход. На ім гаварылі нямнога. Але усе прыйшлі да вываду, што поспех калектыва залежыць перш за усе ад арганізаванасці і дысцыпліны. І з гэтага дня рэпетыцыі пачаліся па строга установленаму раскладу. Адчувалася, што кожны хварэе за усіх, а усе—за аднаго.

Іцілі дні напружаных рэпетыцый. Два-тры разы у тыдзень можна было пачуць, як па вечарах у 30 аудыторыі біякорпуса гучна раздавауся рытмічны тупат ног—то студэнты развучвалі новы танец. Кожны рух адпрацоувауся пяць, дзесяць, трыццаць разоу..,—пакуль кіраунік не лічыу магчымым пераходзіць да другога. Настойлівая праца хутка дала свае выніки. У сваім першым выступленні танцавальны калектыу паказау два танцы, якія вельмі цёпла былі сустрэты гледачамі.

Хутка пасля гэтага стала вядома, што калектыу запрошаны на першае студэнцкае Свята у Тарту. Рыхтаваліся да гэтай адказнай паездкі старанна. І, нягледзячы на тое, што падрыхтоука да гэтага Свята супала з экзаменацыйнай сесіяй, рэпетыцыі не толькі не зрываліся, але, нават, праходзілі яшчэ больш арганізавана—не два разы у тыдзень, як раней, а амаль кожны дзень.

За месяц напружанай работы былі падрыхтаваны яшчэ два танцы—«Полька» і эстонскі народны танец «Тульяк».

Выступленне у Тарту прайшло паспяхова. Асабліва добра гледачы прынялі «Рускі танец» і «Лявоніху». Умелая пастаноука гэтых танцау, тэмпераментнае выкананне і добрая падрыхтоука выканауцау—вось асноуныя якасці, з дапамогай якіх калектыу дабіуся поспеху.

Цяпер танцоры актыуна рыхтуюцца да фестывалю моладзі. Развучваецца некалькі новых танцау. З пачатку новага навучальнага года калектыу папоуніуся навічкамі, якія вывучаюць зараз найбольш простыя рухі і паступова уводзяцца у танец.

— Зараз мне ужо не страшна працаваць з навічкамі, — гаворыць Ларыса Канстанцінауна,— у мяне ёсць надзейныя памочнікі. І яна называе Аляксандра Бірукова, Рэню Хмыль, Аляксандра Крамніка і некаторых іншых.

— Я упэунена, што усе мы,— працягвае яна,—добра падрыхтуемся да Свята маладосці і выступім там з поспехам.

Р. ТКАЧУК.

НА ЗДЫМКУ: удзельнікі танцавальнага калектыву на рэпетыцыі. На пярэднім плане: Людміла Грышачкіна і Вадзім Цішкевіч.

Фото Э. ДАМАРАЦКАГА.

Адрас рэдакцыі: Мінск, Універсітэцкі гарадок, Біякорпус, пакой 62, тэл. 2-07-19 Рэдактар А. ВОЛК.
АТ 01351 Друкарня выдавецтва БДУ. Зак. 1154 Тыраж 2000